

Ririro

De Rijk Geworden Bedelaar

Er was eens een oude bedelaar. Hij had veel schulden gemaakt. Op de dag dat hij voor lange tijd naar de gevangenis moest, riep hij zijn twee zonen bij zich. 'Jullie weten, dat ik niets bezit', sprak hij, 'maar toch wil ik jullie graag iets geven.' Zijn oudste zoon Oraziello gaf hij een zeef, waarmee deze geld kon verdienen. De jongste zoon, Gagliuso, kreeg zijn poes.

Oraziello wist precies wat te doen met de zeef. Hoe meer hij de zeef gebruikte, des te meer hij ermee verdiende. Gagliuso was minder blij. 'Waarom krijg ik de poes? Ik heb het al zo zwaar! Ik kan amper voor mijzelf zorgen!'

De poes hoorde Gagliuso en begon zich aan hem te storen. 'Houd toch op met dat geklaag', bromde de poes, 'Je hebt geen idee wat ik voor je zou kunnen betekenen. Ik zou je heel rijk kunnen maken!' Gagliuso vond het vermakelijk, wat de poes hem zei.

Vanaf die dag ging de poes elke ochtend vroeg naar de vismarkt, om daar een heerlijk visje achterover te drukken. Elke dag bracht ze haar 'vangst' naar de koning. Iedere keer sprak ze daarbij tot de koning: 'Zijne Majesteit, ik breng u een klein geschenk namens mijn meester Gagliuso. Het is maar een klein geschenk voor zo'n groot man als u, ik hoop dat het u wel bevalt.' 'Zeker', antwoordde de koning telkens weer, 'zeg uw meester, die ik niet ken, dat ik hem hartelijk dank!'

De poes achtervolgde ook een groep jagers. Vaak lukte het haar sneller bij het afgeschoten dier te komen. Steeds weer bracht ze de buit als geschenk in naam van Gagliuso. Op een dag zei de koning tegen de poes: 'Het wordt tijd dat ik uw meester ontmoet. Misschien dat ik ook iets voor hem doen? Als wederdienst voor zijn vriendelijkheid.' De poes antwoordde: 'Het is een eer voor Gagliuso u te ontmoeten. Morgenvroeg maakt hij graag kennis met u!'

De volgende ochtend klopte de poes bij de koning aan. 'Sire, met heel veel spijt moet ik van Gagliuso berichten, dat hij vandaag niet komt. Vannacht hebben bedienden hem beroofd en zijn gevlucht, zonder zelfs ook maar een hemd voor hem achter te laten!'

De koning liet direct uit zijn kledingkast ondergoed en kleding naar Gagliuso brengen. Een uur later verscheen Gagliuso in keurige kleding bij de koning. Deze verwelkomde hem met een schitterend feestmaal. Na heerlijk gegeten te hebben, ging Gagliuso naar huis.

De poes bleef nog even napraten. Ze sprak over de rijkdommen die Gagliuso in de regio Lombardije bezat. De poes vertelde verder, dat het onmogelijk was een precieze berekening te maken van alles wat haar steenrijke meester bezat. Als de koning het graag zou willen weten, dan zou hij mensen met haar mee kunnen sturen naar Lombardije.

De koning stuurde zijn meest betrouwbare mensen mee. De poes wist steeds een voorsprong te houden. Iedereen die ze onderweg tegenkwam, liet ze weten dat er een meedogenloze roversbende in het land was. De woede van deze bende zou hen bespaart blijven, zolang zij zouden zeggen dat alles eigendom was van Gagliuso.

De mannen van de koning kregen dan ook keer op keer te horen, dat het land, het vee, de boerderijen, en hele dorpen Gagliuso toebehoorden. Dagenlang hoorden ze steeds hetzelfde. Op een dag besloten ze terug te keren naar de koning om verslag uit te brengen van de onmetelijke rijkdommen van Gagliuso.

De koning beloofde daaropvolgend een grote zak geld aan de poes, als ze een huwelijk van zijn dochter met Gagliuso kon regelen. Omdat dit de poes lukte, betaalde de koning niet alleen voor een vorstelijk huwelijksfeest, maar vertrouwde hij Gagliuso ook een aanzienlijke bruidsschat toe. Van dat geld kocht Gagliuso op aanraden van de poes grondbezit in Lombardije, waar hij met zijn vrouw naartoe vertrok.

En ze leefden nog lang en gelukkig.

Zo zou het einde moeten zijn.

Maar de poes komt erachter dat Gagliuso erg snel vergeten is, wie hem van bedelaar tot rijk man heeft gemaakt. Ze vertrekt met de woorden: 'Je zult altijd een stakker blijven die alles van anderen verwacht. Zie jezelf nu maar in je eentje te redden.' En hoe Gagliuso ook probeert de poes over te halen om bij hem te blijven, ze keert haar rug naar hem toe, om nooit meer terug te komen.